

Blade

RH 4 Classic
Gitara elektryczna

test

Kanstantsin „Kostek” Andreyeu

Gary Levinson zainteresował się lutnictwem w 1964 roku. Po trzynastu latach jego hobby stało się głównym zajęciem w jego życiu – w 1977 roku otworzył własny warsztat w Szwajcarii. Kraj ten jak wiadomo słynie z dokładności w mierzeniu czasu i pieniędzy, zatem nikogo nie powinno dziwić że Gary badał gitary w sposób właściwy dla umysłu analitycznego: tysiące pomiarów różnych rodzajów drewna pod kątem występowania rezonansów w określonych pasmach częstotliwości, zastosowanie wiedzy zdobytej na studiach, konstruowanie układów elektronicznych, innowację w osprzęcie... Lata pracy zaowocowały sukcesem i to dość szybkim: pierwsze własne pomysły dotyczące nowych typów przetworników, zrealizował w 1982, w 1985 zdecydował że będzie konstruował własne gitary, a w 1987 już pokazał pierwsze gitary na targach w Japonii i Frankfurcie. Trzy lata później jego instrumenty już były wśród najlepiej sprzedających się europejskich gitar. Minęło jeszcze piętnaście lat i jedna z gitar Blade trafiła do nas.

OPIS

Mimo że gitary Blade można zaliczyć do strato-podobnych, w ofercie firmy znajdziemy kilka serii. Są to gitary serii Texas, Delta, RH 2, RH 4, Durango, oraz California. W każdej serii znajdziemy kilka modeli które najczęściej są oznaczane jako Standard, Deluxe, Vintage i Classic. Do testów dostarczono model RH 4 Classic. Korpus testowanej gitary został wykonany z jesionu. Do przedniej ścianki korpusu przykręcono tradycyjną dla gitar typu *strato* odpowiednio wyprofilowaną płytkę z tworzywa sztucznego, w której umieszczono przetworniki, potencjometry i przełączniki. Na bocznej części korpusu umieszczono dwa zaczepy na pasek. Gniazdo wyjściowe typu *jack 1/4"* umieszczono w przedniej części korpusu. Kolorystyka instrumentu jest oparta na naturalnych wzorach drewna pokrytego transparentnym fioletowym lakierem. Płytkę jest lustrzana lecz o zabarwieniu różowym, do tego połączany osprzęt. Jednym słowem – ładny instrument, który przyjemnie trzyma się w rękach i równie przyjemnie się na nim gra. Na tylnej ścianie korpusu testowanej gitary znajdziemy czarną płytkę z tworzywa sztucznego, która umożliwia dostęp do sprężyn mostka. Obok znajduje się płytkę chroniącą układ elektroniczny testowanej gitary. W tej płytce znajdują się trzy otwory umożliwiające dostęp do mini-potencjometrów o których będzie mowa później. Gryf testowanej gitary wykonano z jednego kawałka klonu i przy-

kręcono do korpusu na wysokości siedemnastego progu struny E 6 (dwudziestego progu struny E 1). Dzięki wycięciom w korpusie, grający ma swobodny dostęp do wszystkich dwudziestu dwóch progów znajdujących się na hebanowej podstrunnicy. Numery progów zostały oznaczone tradycyjnie kropkami na przedniej i bocznej częściach podstrunnicy.

Oznaczono progi o numerach 3, 5, 7, 9, 12, 15, 17, 19, oraz 21. Siodełko zostało wykonane z czarnego tworzywa sztucznego. Na przedniej części umieszczono perłowe logo Blade Advanced Concepts by Gary Levinson, oraz nazwę modelu: RH 4 Classic. Połączane klucze Sperzel Trimlocks doskonale trzymają strój. W dostarczonym do te-

stów instrumencie zamontowano jednostronny ruchomy mostek typu Tremolo Falcon. Otwory w płytce chroniącej sprężyny umożliwiają regulowanie ich naprężenia bez konieczności usuwania samej płytki znajdującej się w tylnej części korpusu. Oprócz tego możemy regulować wysokość strun (akcję) nad progami gryfu, oraz oczywiście ustawić menzurę osobno dla każdej ze strun. W gitarze umieszczono trzy pasywne przetworniki Levinson, przy czym tylko dwa z nich to przetworniki V3 typu *single coil*. Trzeci przetwornik – LH-55 Vintage Humbucker umieszczono przy

mostku. W tym przetworniku istnieje możliwość rozłączania cewek za pomocą wciskania potencjometru barwy. Nadbiegunniki jednej z cewek LH-55 (tej, która jest bliżej gryfu) są wkręcane w przetwornik, co umożliwia regulację odległości każdego z nich osobno. Istnieje również możliwość regulacji odległości każdego z przetworników od strun. Zamontowany w testowanej gitarze pięciopozycyjny przełącznik umożliwia uzyskiwanie sygnału wyjściowego pochodzącego z pięciu różnych kombinacji włączenia przetworników. Biorąc pod uwagę możliwość rozłączenia cewek w

LH-55 mamy do wyboru siedem ustawień, lecz to jeszcze nie wszystko ale o tym już za chwilę. W dolnej części korpusu obok przełącznika znajdują się dwa potencjometry obrotowe regulujące poziom i barwę sygnału wyjściowego z przetworników gitary. No i czas na rarytas – dodatkowy korektor barwy VSC. Ten korektor ukryto w korpusie gitary. Składa się on z trzech mini-potencjometrów obrotowych oraz trójpozycyjnego mini-przełącznika trybów pracy. Same potencjometry pozwalają regulować zawartość tonów średnich (około 650 Hz) w zakresie od 0 do +15 dB, zawartość tonów wysokich (około 7.5 kHz) w zakresie od -4 dB do +12 dB oraz zawartość tonów niskich (około 160 Hz) w zakresie od -4 dB do +12 dB. Trójpozycyjny przełącznik umożliwia wykorzystywanie dodatkowego korektora w jednym z trzech trybów:

- BYPASS – w tej sytuacji korektor jest wyłączony i sygnał z przetworników trafia do gniazda wyjściowego gitary
- MID BOOST – aktywny jest jedynie potencjometr regulujący zawartość tonów średnich
- TREBLE/BASS BOOST – aktywne są tylko potencjometry regulujące zawartość niskich i wysokich tonów

W ten sposób testowana gitara umożliwia nam 21 ustawień barwy! Biorąc pod uwagę fakt, że dodatkowo możliwe jest płynne re-

gulowanie barwy – zwykłym potencjometrem TONE – w czasie gry, oraz mini-potencjometrami – przed użytkowaniem, to ilość barw możliwych do wydobywania z tego instrumentu staje się nie do podliczenia.

WRAŻENIA

O wyglądzie instrumentu nie trzeba dużo pisać – jest on nowoczesny, mnie się podoba, komuś innemu może nie... Jedno jest pewne – testowana gitara wygląda jak przystało na instrument wysokiej klasy – wszystko, każdy szczegół, jest starannie dopracowany. Manualne wrażenia są bardzo pozytywne. Testowana gitara to nie „wyścigówka” sportowego typu lecz bardzo wygodny instrument, łączą-

cy w sobie cechy gitary typu *vintage* z wygodnymi współczesnymi instrumentami. Teraz brzmienie. Poziomy sygnał z przetworników nie jest ani zbyt mocny ani zbyt słaby. Gdy dodatkowy korektor jest w trybie BYPASS instrument zachowuje się jak „najwycyżajniejszy” *strat* z dobrej półki. Tylko w rzeczywistości jest tak, że każdy instrument brzmi inaczej. I tu dopiero doceniamy zalety dodatkowego korektora, który pozwala na przybliżenie brzmienia naszego instrumentu do dowolnie wybranego modelu każdego innego producenta. Przy czym mamy możliwość wyboru w czasie grania pomiędzy oryginalnym brzmieniem testowanego instrumentu i dwoma ustawionymi przez użytkownika. Każde z

tych brzmień jest naprawdę wysokiej jakości, a paleta barw jest naprawdę szeroka od ciemnych głębokich jazzowych, po jasne, nawet jazgoczące country... Może powstać pytanie: „czym to się różni od zastosowania zwykłego korektora zewnętrznego?” Odpowiedź jest prosta – żadnym korektorem nie podobimy brzmienia, które uzyskujemy po wymianie przetworników w gitarze, ponieważ zmiany w sygnale z gitary są inaczej słyszalne niż zmiany powstające na skutek obróbki zewnętrznej.

PODSUMOWANIE

Testowany instrument polecam miłośnikom gitar typu *strat* i tym, którzy czują potrzebę eksperymentowania z brzmieniem. Jest to gitara która w zupełności spełni wymagania wybrednych zawodowców – nawet tych konserwatywnie nastawionych do progresu technicznego. Dodatkowym atutem tego instrumentu jest jego, moim zdaniem, „normalna” cena. Nieco mniej niż półtora tysiąca dolarów amerykańskich za pięknie brzmiącego „strata po sterydach” (tak nazwał ten instrument jeden z dystrybutorów), z którego możemy „wykręcić” dwadzieścia jeden typów brzmienia... To chyba bardzo sensowna cena.

DANE TECHNICZNE:

- *Korpus:* jesion
- *Gryf:* twarda odmiana klonu
- *Podstrunnica:* heban
- *Progi:* 22
- *Mostek:* Tremolo Falcon
- *Klucze:* Sperzel Trimlocks
- *Przetworniki:* 2 × V-3 Stacked Coils, 1 LH-55 Vintage Humbucker
- *Osprzęt:* pozłacany
- *Układ elektroniczny:* VSC (Treble/Bass Boost and Mid Boost)

Cena detaliczna: 1,445 USD + 22% VAT

Do testu dostarczył:
DYSTRYBUCJA
FX Music Group
ul. Kopernika 10/12
42-200 Częstochowa
tel./fax (034) 3614666

BIURO HANDLOWE
ul. Piłsudskiego 53
22-400 Zamość
tel./fax (084) 6390801

Internet: www.fxmusic.pl, www.bladeguitars.com

PLUSY I MINUSY:

- + jakość brzmienia
- + ilość możliwych ustawień brzmieniowych
- + wygodny gryf
- + dostęp do 22 progów
- + wygląd

